

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 1263-23

לפני כב' יו"ר הוועדה, ערן עסיס, עו"ד

העוררת: **די.אן.אי ספורטס בע"מ, ח.פ. 516044484**
ע"י ב"כ מר/גברת הילה חיה לוי

נ ג ד

המשיבה: **רשות המסים**
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

רקע – בקשת הארכת המועד

1. בפני בקשה להארכת מועד להגשת ערר. הערר האמור נסוב על החלטת המשיבה לדחות את ההשגה שהגישה העוררת, בעניין זכאותה למענק הוצאות קבועות בתקופת הזכאות ספטמבר-אוקטובר 2020, בהתאם לחוק התכניית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התש"ף-2020 (להלן – **החוק**).
2. יוער במאמר מוסגר כי העוררת נתקלה בקושי בעת הגשת הבקשה למענק. נתוני ההכנסות של העוררת, אשר הוזנו באופן טכני בשדות הטופס בהתאם להנחיות, אינם מקנים לה זכאות למענק, ומהטעם הזה לא ניתן היה להגיש את הבקשה (כפי שעולה גם מצילום המסך שצורף לערר). בלית ברירה, הגישה העוררת רק בקשה למקדמה. כיוון שלא הוגשה אלא בקשה למקדמה, נדחתה בקשת המענק. החלטה הדוחה את הבקשה ניתנה ביום 21.12.2021.
3. ביום 5.1.2022 הגישה העוררת השגה, והסבירה כי אי הגשת הבקשה נבעה מכך שהיא ביקשה לערוך חישוב אחר (שאינו מתאפשר בטופס הרגיל) וציינה כי שלחה למשיבה מספר מיילים בעניין ולא קיבלה מענה. בהשגה ביקשה העוררת לערוך חישוב חלופי להכנסותיה בתקופת הבסיס.
4. רק ביום 27.11.2022, בחלוף 326 ימים ממועד הגשת ההשגה, ניתנה החלטה בהשגה. בהחלטה בהשגה טענה המשיבה כי לא ניתנה התייחסות לשאלה מדוע לא הוגשה בקשה (אף שהעניין הוסבר בהשגה, באופן תמציתי), ואף טענה שכיוון שהוגשה בקשה למקדמה בלבד – העוררת אינה רשאית להגיש השגה על פי החוק. בשולי הדברים, הזכירה המשיבה את דרך החישוב הקבועה בחוק לעניין גובה ההכנסה של העוררת, ולא התייחסה לטענות העוררת לעניין החישוב החלופי.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

5. בהתאם לחוק, על החלטה בהשגה ניתן להגיש ערר בתוך 45 ימים ממועד קבלת ההחלטה בהשגה, דהיינו – היה על העוררת להגיש את הערר ביום 11.1.2023. בפועל, כתב הערר הוגש במערכת הממוחשבת רק ביום 28.2.2023 – קרי, באיחור של 48 ימים.
6. כיוון שהערר הוגש באיחור, התבקשה העוררת על ידי מזכירות ועדת הערר להגיש בקשה להארכת מועד להגשת ערר. בקשה זו אכן הוגשה מספר ימים לאחר מכן, ביום 5.3.2023. בבקשה ציינה העוררת שני טעמים להגשת הערר: א. נטען כי ניתנה הארכת מועד להגשת עררים עד יום 28.2.2023; ב. נטען כי מדובר בתקופה עמוסה במשרד רואי החשבון המייצג את העוררת, שכן בתקופה זו המשרד עסוק בהגשת דוחות שנתיים ובביקורת בחברות ציבוריות.

טענות המשיבה

7. בתגובה טענה המשיבה כי בהתאם לסדרי הדין שנקבעו בוועדת הערר, וכפי שנפסק גם בהקשרים אחרים, נדרשים טעמים מיוחדים להארכת מועד שנקבע בחיקוק. בגדר זה, נכללים מקרים שבהם האיחור נבע מנסיבות חיצוניות שאינן בשליטת העורר או בא כוחו. המשיבה ציינה באופן כללי כי העוררת לא הצביעה על טעמים מיוחדים, וחזרה והדגישה את העובדה שהעוררת כלל לא הגישה בקשה למענק, אלא רק בקשה למקדמה. המשיבה ציינה כי לא ידוע לה על ארכה שניתנה להגשת עררים, אלא רק ארכה להגשת בקשות למענק – ומשלא הוגשה בקשה למענק, אין לקבל את הערר הנוכחי שהוגש באיחור.
8. המשיבה לא התייחסה לטענת ב"כ העוררת שמשרד רואי החשבון מצוי בעומס חריג בסוף השנה. עם זאת, המשיבה העירה, בהתייחסות עקיפה, כי האיחור שחל במתן החלטה בהשגה אינו מהווה מחדל מטעם המשיבה אלא נובע מעומס הטיפול, והפנתה לפסיקה שהעירה כי אין סימטריה בין איחוריה של המשיבה לבין מחדלים מצד העוררים.

החלטה

9. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, והבאתי בחשבון את מכלול השיקולים הנוגעים להתנהלות בהליך שקדם להגשת הערר, באתי לכלל מסקנה שיש להיעתר לבקשת העוררת להארכת מועד.
10. ראשית, אציין כי האיחור העומד על הפרק אינו גדול במיוחד – מדובר באיחור של כ-48 ימים. הטעם העיקרי לאיחור הוסבר על ידי העוררת – משרד רואי החשבון שמייצג אותה מצוי בתקופה עמוסה, ולא עלה בידם להגיש את הערר אלא ביום 28.2.2023. ככל הנראה, ב"כ העוררת גם סבר בטעות כי עומדת לזכותו האפשרות ליהנות מהארכת מועד (ולכך נתייחס להלן).

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

11. אמנם, בקשת הארכת המועד לוקה בכמה היבטים. ראשית, בהתאם לפסיקה ולנורמה המקובלת בהליכים משפטיים, היה על העוררת להגיש את בקשת הארכת המועד בטרם יחלוף המועד להגשת הערר, ולא לבקשת את הארכת המועד לאחר מעשה. כמו כן, ספק רב האם עומס במשרד המייצג צריך להצדיק את הארכת המועד – מלכתחילה, היה על באי כוח העוררת להביא בחשבון בסדרי העדיפויות גם את לוח הזמנים הקשיח להגשת עררים, וככל שלא היה בידם סיפק להגיש ערר, ואף לא הייתה אפשרות להגשת בקשה להארכת מועד בטווח הזמן הנדרש – היה עליה להפנות את תשומת לב העוררת על מנת שזו תסתייע בייצוג אחר.

12. יחד עם זאת, בנסיבות שלפני, לא ראיתי לנכון לשלול מן העוררת את יומה בפני ועדת הערר רק מן הטעם הזה, וזאת בפרט לנוכח האיחור הכבד שבו נקטה המשיבה בשלב ההשגה. בעוד החוק מורה על כך שהחלטה בהשגה תינתן בתוך 120 ימים, החלטה ניתנה רק בחלוף 326 ימים – איחור עצום של 206 ימים. בהליכים רבים אחרים המתקיימים בפנינו ובפני בתי המשפט, טוענת המשיבה כי האיחורים במתן החלטה בהשגה הם פועל יוצא של עומס בלתי צפוי, המתואר על ידה כנסיבה חריגה שאינה מצויה בשליטתה (ראו למשל בר"מ 7502/22 רשות המסים נ' בוריס פודולסקי (ניתן ביום 22.1.2023), פיסקה 17 להחלטה).

13. לטעמי, במקרה שבו המשיבה איחרה באופן משמעותי במתן החלטה בהשגה, והאיחור של העוררת בהגשת הערר הוא נמוך באופן יחסי, המשיבה מושתקת מלטעון כי עומס המוטל על העוררת אינו בגדר טעם מיוחד. בהתנהלות בפני העוררת עצמה, הוכיחה המשיבה כי עומס המוטל על משרדה מהווה נסיבה חיצונית שאינה בשליטתה, והמשיבה אף נהגה לעצמה היתר לעבור על הוראות החוק מן הטעם הזה, וקיבלה את החלטה בהשגה באיחור של חודשים רבים.

14. אין לקבל את הטענה שדינה של המשיבה שונה ושהעוררת "שקטה על שמריה". העומס המוטל על משרד באי כוחה של העוררת אינו פחות ערך בהשוואה לעומס המוטל על המשיבה. גם אם מצבה של המשיבה שונה, הסימטריה מחייבת ששיקול דומה של עומס יצדיק לכל הפחות את האיחור הקצר, של 48 ימים בלבד, שאירע אצל העוררת.

15. לא למותר להעיר כי המשיבה נתפסת שוב ושוב לכך שהעוררת לא הגישה בקשה למענק, אף שמדובר בבעיה טכנית שנובעת מהמערכת הממוחשבת – תקלה שהיא עצמה אחראית לה. המשיבה צריכה להיות ערה לכך שבמצבים מסוימים, כאשר מזינים את הנתונים של דיווחי המע"מ כפי שנדרש בטופס והם אינם מקנים זכאות למענק, אין אפשרות טכנית להגיש את הבקשה, גם אם יש לעוסק טענות אחרות שהוא מבקש להביא בחשבון לגבי הנתונים. הדבר הוסבר גם בשלב ההשגה וגם בשלב הערר, והעוררת אף הגישה צילום מסך של טופס הגשת הבקשה.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

16. העוררת ביקשה שייקבע לה מחזור בסיס חלופי ושבקשתה למענק תיבחן בהתאם. מבלי להידרש לגופן של הטענות, נציין כי אין מדובר בטענה מופרכת והצעתה של העוררת ראויה להישמע. ראוי היה שב"כ המשיבה תעיין בכתב הערר ותעמוד על טענותיה של העוררת לעניין הגשת הבקשה, בטרם תשוב על הקביעה השגויה שהעוררת נמנעה מלהגיש את הבקשה.

17. מדובר אפוא בעוררת שהתנהלה כדן, וניסתה להביא בפני המשיבה את טענותיה. טכנית, במערכת הממוחשבת, העוררת הגישה רק בקשה למקדמה, אך טענותיה נסובות על המענק בכללותו והיא הסבירה את עצמה הן בשלב ההשגה והן בשלב הערר. הטענות של המשיבה כלפי העוררת בהקשר זה אינן מצדיקות את גישת המשיבה לעניין הארכת המועד; אדרבא, מדובר בליקוי נוסף בהתנהלותה של המשיבה, שמצדיק את מתן הסעד לעוררת משיקולי הצדק.

18. בשולי הדברים, נעיר כי הן ב"כ העוררת והן ב"כ המשיבה נפלו לאי הבנה לעניין הארכת המועד הנטענת. כפי שהתברר לאחרונה בכמה מקרים, המשיבה פרסמה הודעה לפיה היא מאריכה את המועד להגשת השגות עד יום 28.2.2023; נוסח ההודעה נותר מעורפל במידה מסוימת, אולם מהבהרות שנמסרו לאחר מכן, הובהר לוועדה כי מדובר בהארכת מועד שמתייחסת להשגות בנוגע למענקים לעצמאים ולשכירים בעלי שליטה – מענקים אחרים שאינם נדונים בפנינו. נעיר כי נוסח ההודעה הותיר פתח לאי הבנה, כפי שעלה בפנינו לא אחת, ומכל מקום לא מדובר בהחלטה שהעניקה הארכת מועד לעוררת ולשכמותה, ולא ראיתי צורך להידרש לכך במקרה שלפני.

19. הבקשה לארכת המועד מתקבלת אפוא חרף התנגדות המשיבה.

20. בשלב זה אעיר כי נימוקי ההשגה והערר נוסחו באופן תמציתי וכי התחשיב החלופי שעליו מבקשת העוררת לבסס את הזכאות למענק אינו ברור לח"מ. העוררת מתבקשת למסור הודעה משלימה ולהבהיר במסגרתה מהו תחום הפעילות העסקי שלה, מניין נובעות הכנסותיה, מה היה המצב העסקי שלה בתקופת הדיווח הראשונה שבה נרשמו הכנסות ומדוע לדעת העוררת תקופה זו אינה מאפיינת ואינה צריכה להוות בסיס לחישוב ירידת המחזורים; כמו כן תבהיר העוררת מהו טווח החודשים המדויק שאותו היא מבקשת לקבוע כתקופת בסיס חלופית. הודעה כאמור מטעם העוררת תוגש עד יום 27.3.2023.

ניתנה היום, י"ט אדר תשפ"ג, 12/03/2023, בהעדר הצדדים.

ערן עסיס, עו"ד
יו"ר הוועדה